

Tình Ngoài

Hạ Nhiên Nguyễn Tấn Ích

Cứ mỗi chiều thứ Sáu hàng tuần, người ta thấy một thiếu phụ trang phục lộng lẫy, rụt rè đi vào khu cư xá Thanh Đa. Người phụ nữ ấy thường hay mặc những chiếc áo đầm vừa kín đáo theo phong cách Á đông vừa mang dáng nét Tây phương khá hài hoà được may rất hợp thời trang. Đôi khi là bộ váy kiểu nữ tiếp viên hàng không để lộ đôi chân trần với đôi hài kiểu cách. Thỉnh thoảng nàng mặc loại áo dài màu đen không cổ, rộng hở cả hai vai khoe chiếc cổ cao và đôi vai đầy đặn mịn màng. Duy chiếc mũ rộng vành kiểu nữ hoàng Anh quốc màu tím than là nàng không hề thay đổi. Chiếc nón có dải lụa cùng màu viền quanh, thắt thành chiếc nơ bên sau mũ. Hai đuôi nơ buông lơ lửng như cánh bướm phất phơ theo từng nhịp bước đi.

Cô nàng có khuôn mặt trái xoan, làn da trắng mịn làm nổi bật đôi môi dày mỏng đỏ gợi tình. Sống mũi thẳng và cao, mang nét kiêu sa của mẫu người thượng lưu. Chiếc mũ rộng vành nàng đội hơi lệch về phía trước, cố ý che khuất một phần đôi mắt nhưng. Đôi mắt nhìn xuống để hàng lông mi dài tựa cánh rèm dấu bớt sự ngượng ngùng trước những cặp mắt tò mò của cư dân trong dãy chung cư. Nàng bước đi từ tốn trên từng bậc thang lên lầu tiến thẳng đến căn phòng mang số 222, rồi điềm nhiên mở khóa cửa bước vào.

***

Chiếc xe Jeep bô tròn màu trắng vừa dừng lại trước sân khu cư xá, S. vội vã xuống xe. Tay cầm một túi giấy đựng thức ăn, tay kia xách chiếc cặp Samsonite, chàng hồi hải lên thang lầu đến mở cửa phòng số 222. Thiếu phụ núp sau cánh cửa chơi trò ú tim, bất ngờ hù chàng. Dù đoán biết có người tình bên trong nhưng chàng vẫn không tránh khỏi giật mình. Cánh cửa vừa khép lại là cô nàng ôm chầm lấy S, gắn chặt nụ hôn vào đôi môi còn ngọt mùi nhựa thuốc lá Capstan. Chiếc khăn tắm quàng trên người nàng bung ra rơi xuống sàn nhà, để lộ thân hình nõn nà tươi mát. Bộ ngực căng đầy, tràn trề nữ tính đã kích thích chàng đặt nụ hôn lên đôi gò bồng đảo đó. Nhột nhạt, khiến nàng cười khúc khích, âu yếm đẩy đầu người tình ra, thì thào:

- Ham hố thế, giày chưa cởi kìa.

Vừa nói, nàng vừa cúi xuống mở dây giày cho chàng. Bộ sơ-mi quần trút ra khỏi người là chàng bế xốc nàng đặt lên chiếc giường nệm phủ drap màu hồng. Họ quấn chặt lấy nhau như loài rắn trong mùa động tình. Suốt một tuần lễ nhớ mong, giờ họ dành cho nhau trọn vẹn, quên cả đất trời... Lần nào chàng cũng ở thế thượng phong dồi dào sinh lực.

Đôi tay buông thõng, rã rời, nàng chìm dần vào giấc ngủ. S nhẹ nhàng đắp lên người nàng tấm chăn mỏng rồi vào phòng tắm. Theo thói quen của đời sống độc thân, S. đun nước sôi chế cà-phê và chuẩn bị cho bữa ăn tối. Định đánh thức người tình dậy nhưng chàng khựng lại trước khuôn mặt sáng rực tình yêu đang trong giấc ngủ êm đềm. S. đắm đuối nhìn nàng như ngắm pho tượng nữ thần Venus đầy mỹ thuật.

Chợt, mở mắt thấy S đang ngắm mình, nàng nở nụ cười tình tứ rồi đưa tay âu yếm kéo chàng vào lòng, hôn vào chiếc cổ nở nang đượm nồng hương thơm da thịt đàn ông. Đôi môi phù thủy lại đưa họ vào những cơn rung động ngất ngây tột đỉnh. Rồi hai người thức dậy dùng bữa tối có rượu champagne, bánh mì, thịt vịt quay. Trong bữa cơm tình tứ, nàng chỉ choàng lên người chiếc áo khoác bằng vải voan thật mỏng để lộ những đường nét tuyệt mỹ của thân thể được chăm sóc hàng ngày.

Đồng hồ đánh thức lúc 2 giờ sáng. Thiếu phụ vội vàng trang điểm sơ sài rồi hôn từ biệt người yêu và hẹn gặp nhau vào thứ Sáu tuần tới.

***

Chiếc xe van của công ty hàng hải đậu trước sân biệt thự Hoàng Hoa. Trương Thúy Li, vợ của Thuyền trưởng Mạc Chấn chạy ra đón chồng. Hai thủy thủ lần lượt khuôn những thùng quà của ông thuyền trưởng mua từ ngoại quốc về cho vợ và con. Mạc Chấn hôn vợ rồi vội vã vào nhà ôm hai đứa con gái vào lòng. Sáu tháng xa nhà, chàng nhớ con đến quay quắt. Những ngày tháng bồng bềnh trên biển cả hình ảnh của hai đứa con gái mũm mĩm quay cuồng trong giấc ngủ của chàng. Vợ chồng lấy nhau đã được sáu năm từ khi Thúy Li còn là sinh viên Văn khoa. Giờ hai người có với nhau hai mặt con, đứa lớn lên năm, đứa nhỏ hai tuổi. Vợ chàng cùng với hai đứa con, chị vú nuôi và người giúp việc sống trong căn biệt thự rộng thênh thang được xây cất

theo kiểu kiến trúc của Pháp thời cận đại.

Mạc Chấn tốt nghiệp đại học hàng hải ngoại quốc, được một công ty hàng hải Tân-Gia-Ba ký hợp đồng mượn chèo làm việc từ ngày ra trường đến nay. Hiện giờ chàng là thuyền trưởng một chiếc tàu chở hàng hóa của một công ty vận chuyển Singapore. Chuyến đi nào cũng dài ngày, thời gian không dưới nửa năm. Mỗi năm nghỉ phép hai tuần lễ được gần vợ gần con, Mạc Chấn cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Cuộc sống thủy thủ trong những chuyến hải hành là chuỗi ngày dài cô đơn lại còn phải chống chọi với những cơn cuồng phong sóng dữ. Hết phép, Mạc Chấn quyến luyến từ biệt vợ con lên đường chuẩn bị cho một chuyến ra khơi sắp tới.

Những ngày tháng rảnh rỗi, Thúy Li ghi tên học lớp Anh văn tại Trung tâm Văn hóa Việt Mỹ. Tại đây, nàng quen với S., thầy dạy Anh ngữ. Sau buổi học, hai người thường đưa nhau đến tiệm kem giải khát trước khi về nhà. Thỉnh thoảng họ rủ nhau đi nghe nhạc, nhảy đầm tại các hộp đêm. Dần dà, từ chỗ tình bạn đến tình yêu. Một mối tình bất chính, cả hai đều biết nhưng hình như họ quá say mê nhau nên liều lĩnh. Thúy Li biết nàng không xứng đáng với tình yêu của Mạc Chấn dành cho nàng. Nhiều lúc nàng cảm thấy xấu hổ trước cử chỉ âu yếm, nuông chiều của chồng. Sau những đêm đi chơi về khuya, nàng ôm con vào lòng để rơi những giọt nước mắt ăn năn rồi tự hứa với mình là sẽ đoạn tuyệt mối tình tội lỗi đó.

Cũng vậy, S. đã khuyên nàng không nên tiếp tục đi chơi với nhau nữa. Hành động cụ thể của S. là bỏ dạy trường Việt Mỹ để xa lánh mối tình. Phần Thúy Li vẫn tiếp tục đến trường, nhưng thiếu vắng bóng thầy S khiến nàng chán nản rồi bỏ học luôn. Li ở nhà với con được một thời gian, nhiều đêm nàng trầm trọc nhớ người yêu ray rứt khiến nàng trút những cơn bực bội lên hai người giúp việc. Những cơn giận vô cớ khiến hai đứa con nàng sợ hãi. Cuối cùng Thúy Li đành phải tìm đến nhà S. và hai người thỏa thuận gặp nhau vào chiều thứ Sáu hàng tuần.

***

Thúy Li trong vòng tay chồng mà sao nghe lòng trống rỗng. Những rung động thuở ban đầu của nàng đối với Mạc Chấn giờ đây đã nhạt nhòa. Tình mẫu tử dành riêng cho hai con cũng không vượt qua được tình yêu của nàng đối với S. Chàng đã cho nàng những cảm xúc rất mới mẻ từ thể xác đến tâm hồn. Nàng yêu say đắm như thuở mười bảy, mười tám, mặc dầu tuổi đời của nàng đã ngoài ba mươi. Bảy ngày đợi chờ là bảy ngày con tim nàng héo hắt. Cơn khát tình luôn thúc giục nàng phải tìm đến với người yêu.

Hôm nay là ngày thứ Tư, một ngày làm việc nhiều nhất trong tuần lễ nên S. về nhà trễ hơn mọi lúc. Mở cửa vào phòng, chàng ngạc nhiên thấy Thúy Li nằm trên giường quay mặt vào vách. Sự hiện diện đột ngột ngoài định kỳ khiến chàng hơi bối rối. Tưởng người yêu đang say ngủ nên S thay quần áo rồi đi thẳng vào phòng tắm, chợt nàng lên tiếng hỏi:

- Ê, có con khốn nào giữ anh lại mà về trễ đến thế kia ?
- Chẳng có ai ngoài cô bé hay ghen bóng ghen gió này đây. Chàng vừa nói vừa đến bên nàng hôn lên đôi môi mím chặt mới giải hòa được cơn giận hờn vì chờ đợi. Thúy Li nghiêm trang cầm tay S. đặt lên bụng nàng, âu yếm :

- Chúng mình sắp có với nhau một đứa con.

S. giật mình hỏi :

- Thế chồng em nghĩ sao?
- Anh ấy mong muốn em sinh thêm một bé trai nữa .
- Nhưng mà...

Chàng chưa nói hết câu, Thúy liểu kéo S. lên giường ôm chặt người yêu thì thầm:

- Trước sau mười ngày, nửa tháng làm sao anh ấy biết được... Còn nếu chuyện này vỡ lở thì em sẵn sàng chia tay. Chúng ta được sống với nhau hợp pháp.

***

Chiến sự bùng nổ lớn tại Tây nguyên Trung phần. Thị xã Buôn Mê Thuật bị quân Cộng sản Bắc Việt tấn công, quân đồn trú tạm thời rút lui chiến thuật. Tiếp theo là lệnh của Tổng Thống cho di tản Bộ tư lệnh Quân đoàn 2, bỏ ngỏ cả Vùng Cao nguyên. Tình hình bắt đầu rối loạn. Đồng bào các nơi ồ ạt chạy về Nha Trang , Phan Rang . Đồng bào ở Quảng Trị di tản vào Huế, rồi chạy tiếp vào Đà Nẵng. Các lực lượng bảo vệ lãnh thổ Quảng Ngãi, Quảng Tín được lệnh rút về Bộ Tư Lệnh Sư đoàn 2 ở Chu Lai đã khiến cho đồng bào và gia đình binh sĩ cũng ùn ùn chạy theo. Địch quân còn mãi tận đâu đâu mà quân ta đã bỏ thành.

Kết hợp mọi tin tức, biết chắc chắn Mỹ sẽ bỏ rơi Miền Nam, Mạc Chấn vô cùng lo lắng cho vợ con. Vì vậy, trên đường về Tân-Gia-Ba chàng đã bất chấp hải trình, ngoặt mũi tàu hướng về hải phận Việt Nam thả neo tại Vũng Tàu. Lực lượng tuần duyên của Việt Nam Cộng Hòa giờ này không còn đủ tinh thần làm việc. Tâm trạng chung của mọi người là bối rối, hụt hẫng, như đang lơ lửng không còn điểm tựa. Mạc Chấn vội vã về Sài Gòn đưa cả gia đình lên tàu đi Tân-Gia-Ba. Ban đầu Thúy Liễu dùng dằng không muốn đi, nại cố nằng có bầu sắp sinh. Nhưng thực ra nằng còn quyến luyến đến người tình, ra đi biết bao giờ gặp lại. Không thể trụ trụ lâu hơn nữa, không thể chiều theo ý vợ để sinh mạng của cả

gia đình rơi vào tay tử thần, Mạc Chấn đẩy vợ lên xe, rời ngay cái thành phố đang trong cơn sốt biến loạn.

Ngày 30 tháng 4 năm 75, gia đình Mạc Chấn đang ăn cơm tối tại đảo Guam nghe bản tin của đài BBC loan báo Dương Văn Minh ra lệnh cho Quân lực miền Nam buông súng, Quân đội Miền Nam hoàn toàn tan rã, Thúy Li đứng dậy bỏ bữa ăn. Nàng chạy ra ngoài ôm mặt khóc. Giờ phút ấy cũng có khá nhiều người tỵ nạn để rơi những giọt nước mắt vì hoàn toàn mất hết hy vọng trở về nơi chôn nhau cắt rún của mình. Riêng Thúy Li, nàng lo sợ cho mạng sống của S, mối tình của hai người hoàn toàn bị chia cách. Cơn xúc động đã ảnh hưởng đến bào thai nên vào nửa đêm hôm đó Thúy Li đã hạ sinh một bé trai trước hạn kỳ. Mạc Chấn vô cùng mừng rỡ bởi thằng bé ra đời đúng theo mong ước của chàng. Muốn đặt tên cho con trai là Mạc Chấn Phong, nhưng vì tính nể nang, chàng lại dành phần ưu tiên cho vợ, vì thế Thúy Li quyết định ghi tên con mình vào khai sinh là Mạc Xuân.

Những người Việt tỵ nạn được phân bổ đi khắp các tiểu bang trên đất Mỹ. Riêng gia đình Mạc Chấn và một số đồng hương khác định cư tại thành phố San Diego, tiểu bang California. Mạc Chấn vừa thông thạo tiếng Anh, vừa có tài xã giao, nên chỉ vài năm sau gia đình chàng đã hoàn toàn hội nhập với xã hội Mỹ và có cuộc sống ổn định. Thời gian bốn năm trên đất tỵ nạn mà họ đã mua được một căn nhà và mở một xưởng may quần áo với hàng chục công nhân. Thúy Li ở nhà lo nội trợ và chăm sóc ba đứa con còn nhỏ dại.

Một hôm, Thúy Li đến xưởng may, chợt một nữ công nhân nhận ra nàng là người mà trước năm 1975 chị hay gặp ra vào cư xá Thanh Đa. Chị ta tự giới thiệu tên là Thoa vợ của Đại úy T. bạn học với S... Chị cho biết hiện giờ hai người đang học tập cải tạo cùng trại tù ngoài Bắc Việt. Chồng chị bị bắt tại Biên Hòa trên đường về Sài Gòn. Còn S bị ghép tội tình báo CIA. Trước tin tức bất ngờ, trái tim Thúy Li đập rộn ràng và mắt nàng nhòa lệ. Nàng quay mặt đi, kín đáo lau những giọt nước mắt. Tuy vậy, nàng vẫn cố giữ vẻ bình thản, dè dặt hỏi :

- Thế chị có thường xuyên gửi quà về cho chồng không ?
- Tôi đã gửi về cho anh ấy từ hai năm nay. Thỉnh thoảng có thơ của chồng tôi nữa. Nhà tôi có viết trong thư là anh S. gửi lời thăm tôi và bạn bè nào mà anh ấy quen biết. Nhờ vậy mà tôi biết chắc chắn anh S. còn sống.

Lòng cứ bồi hồi, bấn khoăn, khiến cả đêm Thúy Li trằn trọc mãi. Nàng muốn viết thư bắt liên lạc với S. nhưng biết làm sao đây. Người nữ công nhân ấy liệu có giữ bí mật về những liên hệ giữa nàng và S không. Bóng ma hạnh phúc gia đình cứ ám ảnh khiến nàng trù trù. Hình ảnh đói khát và lao động khổ sai của các tù nhân sống trong các trại tập trung tại quê nhà khiến nàng lại xót xa cho thân phận người tình. Nàng định hỏi thăm nữ công nhân kia về địa chỉ trại tù của S. và cách thức gửi quà qua Bưu điện nhưng sợ chị ấy nghi ngờ. Dưới chế độ Cộng sản, việc liên lạc thư từ trong nước với tù nhân đang trong vòng lao lý đã là khó khăn huống hồ những bức thư và quà cáp từ một đất nước cựu thù như Hoa Kỳ gửi trực tiếp về trại tù thì làm sao tránh khỏi sự nguy hiểm cho người nhận. Vì vậy, phương thức gửi hàng qua bưu điện đến thẳng trại tù không thể thực hiện được. Cuối cùng, Thúy Li quyết định một cách liều lĩnh là đưa tiền cho Thoa

chuyển về Việt Nam nhờ gia đình chị ấy mua sắm những gì người tù cần, mang đến trại thăm nuôi cả hai người. Cứ sáu tháng một lần, gia đình Thoa thực hiện một chuyến ra Bắc thăm hai người tù, T và S. Phương tiện di chuyển từ Sài Gòn ra Hà Nội chẳng dễ dàng gì, nhưng nhờ Thúy Li chi tiền rộng rãi nên việc thăm nuôi cũng xuôi chèo mát mái. Thỉnh thoảng có thư của S nhờ chuyển qua Mỹ với mục đích thông báo đã nhận được quà và tỏ lời cảm ơn Thúy Li vẫn còn nhớ đến chàng. Chữ viết nguệch ngoạc trên mảnh giấy xi-măng thô nhám đã khiến cho Thúy Li liên tưởng đến sự thiếu thốn, đói khát và khổ nhục của tù càng làm cho nàng

thêm thương cảm.

Giữa năm 1981, hai người bạn T và S cùng được ra tù. Thoa mừng rỡ báo tin này cho Thúy Li nhưng nàng yên lặng, giữ thái độ dửng dưng. Ngay ngày hôm sau, nàng viết thư cho S gửi về địa chỉ của gia đình Thoa nhờ T. chuyển hộ. Trong thư, nàng yêu cầu S. gửi gấp địa chỉ nơi cư trú hiện giờ. Khi đã có địa chỉ riêng của S rồi, Thúy Li liên lạc trực tiếp với chàng. Từ đó, nàng gửi liên tiếp những thùng quà đắt tiền, có cả tiền đồ dầu trong lưng quần jean để cho S. có điều kiện tổ chức vượt biên. Một năm sau, S và mấy chục thuyền nhân đến được trại tỵ nạn Thái Lan trên một chiếc ghe nhỏ trải qua mấy ngày đêm trong cơn mưa gió bão bùng. Được tin, Thúy Li mừng vô kể, ngược lại Thoa vợ của T vừa buồn vừa tức. Bà buồn vì S ra đi không rủ chồng nàng đi theo và giận Thúy Li đã giấu giếm nàng trong kế hoạch tiếp tế cho S vượt biên. Sự hiềm khích bắt đầu từ đó và tình cảm giữa hai người trở nên lạnh nhạt.

***

Nhân dịp nghỉ Hè, gia đình Mạc Chấn tổ chức chuyến đi du lịch ở Hạ Uy Di mười ngày và năm ngày thăm viếng bà con vùng Hoa Thịnh Đốn. Khi trở về nhà, Thúy Li mắc bệnh cúm cả hai tuần lễ nằm vùi trên giường. Mạc Chấn vừa lo điều hành xưởng may, vừa lo chu tất việc nhà. Trong đồng thư từ hàng ngày, có một lá thư ngoài bì đề tên người nhận Mạc Chấn, không có tên người gửi. Bóc thư ra đọc, khuôn mặt chàng bỗng dựng tái dần rồi quỵ xuống trên chiếc sô-pha bên cạnh. Mạc Chấn ôm đầu suy nghĩ, và bất ngờ chàng đứng bật dậy tông cửa vào phòng vợ đang nằm dưỡng bệnh. Mạc Chấn ném bức thư trước mặt Thúy Li bảo:

- Đọc đi.

Tay run run, Thúy Li cầm lá thư, nàng đoán biết chuyện gì đã xảy ra:

“ Poulo Bidong, ngày...”

Thúy Li yêu thương, Anh đã được Cao Ủy Tỵ Nạn chấp thuận ghi tên vào danh sách tỵ nạn và hiện giờ đang ở trại Poulo Bidong chờ người bảo lãnh qua Mỹ. Anh đã gửi cho em liên tiếp hai lá thư theo địa chỉ hộp thư riêng của em nhưng chẳng thấy em trả lời. Nghi ngờ thư bị thất lạc cho nên thư này anh nhờ chị vợ anh T. chuyển tận tay, em sẽ chắc chắn. Nếu nhận được thư hãy trả lời gấp cho anh, em đã nhờ được người nào đó đứng ra bảo lãnh anh qua Mỹ chưa. Cảm ơn em đã giúp đỡ anh rất nhiều qua cơn khốn đốn. Bé Xuân đã đến trường lâu rồi rồi phải không? Hy vọng một ngày không xa anh sẽ gặp được mặt con. Hôn em.

Phạm X. S...

Một mỗi, Thúy Li buông lá thư trên giường, nhắm mắt. Chờ đợi một hồi lâu, Mạc Chấn đay nghiến:

- Không ngờ bà phản bội tôi. Từ mười mấy năm nay tôi đã xuẩn ngốc tin vào lòng chung thủy nơi bà. Bà đã chà đạp lên danh dự của chồng, đánh mất tư cách của người vợ, người mẹ lên lút ngoại tình. Hôm nay, tôi yêu cầu bà phải làm sáng tỏ việc thằng bé Xuân mang dòng máu của ai? Trả lời đi! trả lời đi!

Mạc Chấn hét vào mặt Thúy Li. Nàng quay mặt vào vách, nhắm mắt âm thầm chịu đựng. Mạc Chấn dựng nàng ngồi dậy gầm gừ:

- Có chịu khai không? Bé Xuân con của ai? Nói đi.

Khuôn mặt Thúy Li tái nhợt, tay chân tê dại trước cơn điên tiết của chồng. Cuối cùng, Mạc Chấn đẩy nàng ngã xuống giường, lượm bức thư bỏ vào túi. Chàng đóng sầm cửa lại, hằm hằm bỏ đi.

Dù trong người còn rất yếu, nhưng nàng vẫn cố gắng lái xe đến hộp thư riêng mà nàng đã bí mật mở ra từ khi liên lạc được với S. Đã hơn một tháng trời không lấy thư vì vậy mới xảy ra nông nỗi này. Hai bức thư trước của S còn nằm trong thùng thư, bức thứ ba do một người chuyển tiếp, nàng biết người đó là ai, nhưng chẳng còn gì nữa để mà trách móc, hận thù. Chấp nhận tất cả, đã đến lúc nàng phải đối diện với thực tại. Cuộc sống vợ chồng của Thúy Li hoàn toàn đổ vỡ. Nàng đã ký vào đơn ly dị do luật sư của Mạc Chấn đem đến tận nhà. Nàng chỉ lo sợ một điều là mất thằng bé Xuân.

.....

Thời gian sau đó, nàng đã từ chối trát tòa gọi đến dự thủ tục hòa giải. Và tất nhiên, phiên tòa cuối cùng, chánh án tuyên bố kết quả cuộc ly hôn này có hiệu lực. Ba đứa con đều đồng lòng theo cha, dù nàng khẩn khoản xin quan tòa nuôi giữ bé út Xuân, thay vì nàng được ở lại căn nhà. Nhưng thằng bé đã mạnh dạn khước từ sống chung với mẹ. Xưởng may, Mạc Chấn đã sang nhượng lại cho người khác. Chàng đã quyết định rời khỏi San Diego sang sinh sống tại tiểu bang Florida. Buổi chia tay với đàn con, Thúy Li đau khổ đến tê dại cả tâm hồn.

Rồi suốt cả mấy tháng trời nỗi nhớ con quay quắt, dày vò nàng như người mất trí. Hình ảnh các con nàng quay mặt ra đi không bịn rịn, không tiếc nhớ cứ quay cuồng trong giấc ngủ. Mỗi tình đam mê mù quáng vượt ra ngoài khuôn khổ luật pháp và đạo lý đã mang hậu quả cực kỳ đau đớn dành cho một người mẹ ngoại tình: đó là sự mất đi tình mẫu tử. Tuổi thơ rất nhạy bén trong sự cảm nhận tình thương của người lớn đối với chúng. Đàn con từ chối sống với mẹ là nỗi đau thấm thía như mũi dao khoét sâu trong lòng Thúy Li. Mạc Chấn đã dồn hết tình thương cho con và đặt cả niềm tin vào vợ. Nhưng sự phản bội phũ phàng đã làm cho trái tim chàng tan nát.

***

Cảnh nhà vắng vẻ, im lìm tưởng như có thể giúp cho nàng tịnh dưỡng, lấy lại được sự bình thản cho tâm hồn. Nhưng không. Thúy Li sợ hãi trước chiếc giường nệm trải khăn trắng rộng thênh thang. Nhìn hai chiếc gối có thêu hai chú mèo con, cặp mắt chúng như ánh mắt của Mạc Chấn hiện ra vừa căm hận vừa khổ đau khi căn vặn nàng. Căn phòng hạnh phúc của vợ chồng nàng giờ đây trông lạnh lẽo như căn hầm mộ. Đêm đêm nàng bật đèn trong nhà sáng trưng chỉ trừ căn phòng ma quái đó. Chiếc sofa trở thành giường ngủ. Nàng nằm co quắp với giấc ngủ chập chờn, mộng mị. Mỗi khi vào phòng các con, nhìn những đồ chơi còn để lại, nghe hương thơm của chúng từ trong tủ áo quần là nỗi nhớ bùng lên trong nàng đến cồn cào xót xa. Ngày ngày vào ra một thân chiếc bóng trong khu nhà rộng mênh mông, nàng như kẻ mộng du.

Rồi một hôm, Thúy Li chợt nhớ đến S ở trại tỵ nạn đang trông chờ người bảo lãnh qua Mỹ. Hình ảnh của người tình chợt bùng lên như ngọn lửa sưởi ấm trái tim buốt giá của nàng. Tâm trạng yếu đuối, sầu não bỗng nhiên biến mất. Thay vào đó là một năng lực diệu kỳ bộc phát bất ngờ làm phấn chấn tâm hồn nàng như con mèo đói nằm uể oải bỗng phát hiện con mồi đang đi tới. Nàng bật dậy như chiếc lò xo đầy xung lực. Thúy Li vươn vai, tựa loài thiên nga rùng mình là rũ sạch những giọt nước bám quanh mình. Tội lỗi ám ảnh nàng từ mấy tháng nay chợt bay đi như bụi nước. Không chần chừ, Thúy Li biên thư báo tin ngay cho S. biết cuộc sống của nàng giờ đây không còn ràng buộc hôn nhân với Mạc Chấn nữa và nàng sẽ qua trại tỵ nạn làm hôn thú với chàng.

***

Chuyến bay Singapore Airlines sẽ cất cánh tại phi trường Los Angeles. Thúy Li dậy từ lúc 5 giờ khi ngoài trời còn mù sương. Hai chiếc va-li lớn đựng áo quần và vật dụng cần thiết cho nàng và S đã sắp sẵn đâu vào đó. Suốt mấy tháng qua, tinh thần luôn luôn căng thẳng cho nên sức khỏe của Thúy Li xuống thấp. Dù cố gắng trang điểm tươm tũm cũng không che lấp được những vết nhăn đã bắt đầu xuất hiện trên hai đuôi mắt của nàng. Da mặt mịn màng, tươi trẻ trước đây đã đổi thành màu da xám xịt u tối, còn đôi mắt thì thâm quầng trũng sâu vì mất ngủ. Thúy Li gượng gạo ăn miếng bánh mì với ly sữa nóng rồi ra xe lên đường. Nàng cố gắng đi sớm để tránh nạn kẹt xe. Phải mất trên hai giờ lái xe từ San Diego đến phi trường Los Angeles. Ngồi sau tay lái, Thúy Li nghĩ đến giờ gặp mặt người tình khiến trái tim nàng đập rộn ràng. Nàng tự hỏi chẳng biết thân thể S. giờ đây có còn vạm vỡ như ngày xưa hay lao tù đã hút hết sinh lực của chàng. Nụ hôn đắm thắm trao nhau ngày nào trong những lần hò hẹn vẫn còn đầy ắp trong ký ức Thúy Li và hình ảnh những lần gối chăn đắm đuối khiến lòng nàng nôn nao.

Vượt qua khỏi đoạn đường kẹt xe, Thúy Li nhấn ga chiếc Mercedes chạy bon bon trên Freeway 5. Nàng lại nghĩ đến ba đứa con, thương nhất là đứa con trai út, đứa con mang dòng máu của chàng, kỷ niệm của mỗi tình vụng trộm nhưng đầy hấp lực. Bất chợt, một chiếc xe chết máy nằm lù lù trước mặt, chặn ngang lane xe nàng đang chạy. Không còn kịp nữa, mất bình tĩnh, nàng kéo tay lái về bên phải, xe vượt qua rào cản đâm đầu vào chân đồi lật mấy vòng rơi xuống đường mương. Xe cấp cứu chở nạn nhân đến Bệnh viện. Ba ngày sau Thúy Li mới hồi tỉnh nhưng trong tình trạng bại liệt cả hai chân. Được tin, Mạc Chấn khẩn cấp đưa con về California thăm mẹ chúng. Hồ sơ bệnh lý cho thấy Thúy Li bị gãy xương sống, chân trái và tay trái bị dập nát. Nhờ túi hơi bảo vệ nên đầu nàng không bị chấn thương.

Dù biết tai nạn xảy ra trên đường đi đến phi trường để đáp chuyến bay sang thăm người tình cũ hiện đang ở trại tỵ nạn Poulo Bidong, Mạc Chấn vẫn điềm nhiên chăm sóc, an ủi và sửa chữa những vật dụng cần thiết cho Thúy Li bằng một tấm lòng hào hiệp và bao dung. Với thân thể tàn phế, Thúy Li biết trước sẽ gặp vô vàn khó

khăn trong cuộc sống đơn độc của mình. Vì thế, nàng yêu cầu Mạc Chấn bán căn nhà chia tiền cho ba đứa con theo phán quyết của Tòa án. Số còn lại, gửi vào ngân hàng với chương mục tên của nàng để chuẩn bị cho những ngày sắp tới nàng phải sống trong nursing-home.

***

Trước ngày trở lại tiểu bang Florida, Mạc Chấn dẫn con đến thăm mẹ lần cuối cùng. Đứng bên chàng là ba người con. Đứa gái lớn nhất 14 tuổi, bé gái kế 11 và con trai út lên 8. Chúng lần lượt đến hôn từ biệt Mẹ. Trong giờ phút cô đơn nhất, nhìn ba mái đầu xanh của con và mái tóc người chồng đã lâm râm sợi bạc sống trong cảnh gà trống nuôi con khiến cho lòng nàng quặn thắt. Thúy Li không cầm được xúc động, nước mắt tuôn tràn. Bất chợt, nàng kêu lên:

- Sao tôi khốn nạn thế này hờ trời ! Mạc Chấn ơi, xin hãy tha thứ cho em. Giờ đây em có hối hận cũng đã muộn rồi. Em không xứng đáng làm vợ anh, một người chồng cao thượng và đầy lòng nhân ái. Các con ơi, lỗi lầm của mẹ không thể nào xóa nhòa trong tâm tưởng các con đâu. Mẹ biết. Một người vợ không đoan chính, một bà mẹ vô trách nhiệm. Gương xấu đó, mẹ chỉ mong sau này các con đừng vấp phải là đủ cho mẹ mãn nguyện rồi...

Nói đến đây, Thúy Li như hụt hơi. Hai mắt nàng mở trừng trừng hướng về các con. Toàn thân nàng co rúm rồi giât lên liên hồi khiến Mạc Chấn hốt hoảng gọi y sĩ trực. Đầu nàng vẹo qua một bên, máu trong mũi và miệng trào ra. Bác sĩ và y tá hết lòng cấp cứu nhưng đành bó tay. Theo lời bác sĩ điều trị, bệnh nhân bị xuất huyết trong phổi và vì sức nàng quá yếu nên không chịu đựng nổi cơn xúc động tột độ với những thương tích trong nội tạng quá trầm trọng.

Mạc Chấn phải lưu lại thêm mấy ngày nữa để lo thủ tục chôn cất, mượn người xây mộ, đến chùa làm lễ cầu siêu cho linh hồn nàng được siêu thoát và gửi linh vị của nàng cho chùa lo hương khói. Khi công việc hoàn tất, chàng và con mới lấy vé máy bay về lại Florida. Trước ngày từ biệt, Mạc Chấn đưa con đến thăm mộ mẹ của chúng. Chàng đặt vòng hoa trên mộ Thúy Li. Mỗi đứa con đều có hoa cắm trên mồ mẹ và thắp hương khấn lễ. Nhìn ba mái đầu xanh chít khăn tang cúi trước bia mộ như đàn chim non mất mẹ, Mạc Chấn cảm thấy nỗi xót thương tràn ngập lòng. Ánh mắt đầy hối hận và van lơn của Thúy Li nhìn chàng trong giây phút cuối cùng chợt xuất hiện trong trí nhớ chàng. Đột nhiên, Mạc Chấn ôm mặt nức lên:

- Thúy Li ơi !

Các con vội chạy đến ôm lấy chàng, cùng kêu lên:

- Ba ơi !

Hạ Nhiên Nguyễn Tấn Ích